

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 30
No. 7

3hb April 1986

*TAMBAHAN No. 19
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 96.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (REPUBLIK
RAKYAT CHINA) 1986

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh seksyen 132 (1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A (1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

*Akta 53.
45/67.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Republik Rakyat China) 1986.**

Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan-perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat dengan Kerajaan Republik Rakyat China dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Republik Rakyat China (sebagaimana ditakrifkan mengenai tiap-tiap satunya dalam perkiraan-perkiraan itu) dan bahawa adalah bermanfaat supaya perkiraan-perkiraan itu dikuatkuasakan.

*Pelepasan
cukai dua
kali.*

JADUAL

(Perenggan 2)

**PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK RAKYAT CHINA BAGI
MENGELAKKAN CUKAI DUA KALI DAN MENCEGAH
PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI
ATAS PENDAPATAN**

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Rakyat China yang berhasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan

cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu daripada atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai kepada cukai-cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak sesuatu Negara Pejanji, tanpa mengira caranya cukai-cukai itu dilevikan.

2. Cukai-cukai yang ada yang Perjanjian ini terpakai baginya ialah:

(a) di Republik Rakyat China:

- (i) cukai pendapatan individu;
 - (ii) cukai pendapatan mengenai usahasama dengan pelaburan China dan asing (termasuk cukai pendapatan tempatan); dan
 - (iii) cukai pendapatan mengenai perusahaan asing (termasuk cukai pendapatan tempatan);
- (selepas ini disebut “cukai China”);

(b) di Malaysia:

- (i) cukai pendapatan dan cukai keuntungan berlebihan;
 - (ii) cukai-cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai keuntungan timah, cukai pembangunan dan cukai keuntungan kayu; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroleum;
- (selepas ini disebut “cukai Malaysia”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang serupa atau sebahagian besarnya sama dengan cukai-cukai yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti, cukai-cukai yang ada yang tersebut dalam perenggan 2. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan besar yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka masing-masing dalam tempoh masa yang munasabah selepas perubahan itu.

Perkara 3
TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “China” ertinya Republik Rakyat China; apabila digunakan mengikut pengertiannya dari segi geografi, ertinya kesemuanya wilayah Republik Rakyat China, termasuklah laut wilayahnya, dalam mana undang-undang China berhubungan dengan pencucuaian terpakai baginya, dan mana-mana kawasan yang melampaui laut wilayahnya, yang dalam lingkungannya Republik Rakyat China mempunyai hak kedaulatan menjelajah dan mengeksploitasikan sumber-sumber di dasar laut dan tanah bawahnya serta sumber-sumber perairan superjasean mengikut undang-undang antarabangsa;
- (b) istilah “Malaysia” ertinya Persekutuan Malaysia dan termasuklah mana-mana kawasan yang melampaui dan bersempadanan dengan perairan wilayah Malaysia yang Malaysia mempunyai dan menjalankan di bawah undang-undang Malaysia yang selaras dengan undang-undang antarabangsa, hak-hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasikan sumber-sumber alam, sama ada yang hidup atau tidak hidup di dasar laut dan tanah bawah, serta perairan yang superjasean dengan dasar laut itu;
- (c) istilah “Negara Pejanji” dan “Negara “Pejanji yang satu lagi” ertinya China atau Malaysia, mengikut kehendak konteksnya;
- (d) istilah “cukai” ertinya cukai China atau cukai Malaysia, mengikut kehendak konteksnya;
- (e) istilah “orang” termasuklah seorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain;
- (f) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang disifatkan sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
- (g) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya sesuatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin bagi Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) dalam hal China, semua individu yang memiliki kerakyatan China mengikut undang-undang China dan apa-apa orang di sisi undang-undang, perkongsian dan lain-lain pertubuhan perbadanan

yang mendapat statusnya sebagai sedemikian daripada undang-undang China;

(ii) dalam hal Malaysia, mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan Malaysia, dan mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan apa-apa entiti lain yang mendapat statusnya sebagai sedemikian daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Malaysia.

(i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu;

(j) istilah “pihak berkuasa yang kompeten”ertinya:

(i) dalam hal China, Kementerian Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan

(ii) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Pada pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang Perjanjian ini terpakai baginya.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin bagi suatu Negara Pejanji” ertinya seseorang yang, di bawah undang-undang Negara Pejanji itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab kedomisilannya, kediamannya, tempat ibu pejabatnya, tempat pengurusannya yang berkesan, atau apa-apa kriteria lain yang serupa dengannya itu.

2. Jika, oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, seorang individu adalah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah berikut:

(a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan perlu);

(b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan perlunya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak

mempunyai kediaman tetap yang tersedia baginya dalam salah satu Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;

(c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim dalam salah satu Negara itu, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dia menjadi rakyatnya;

(d) jika dia adalah seorang rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat salah satu Negara itu, maka pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji itu hendaklah menyelesaikan soal ini dengan cara persetujuan bersama.

3. Jika, oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, seseorang yang lain daripada seorang individu adalah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana terletak tempat pengurusan yang berkesan. Bagaimanapun, jika orang itu mempunyai tempat pengurusan yang berkesan di suatu Negara Pejanji dan suatu ibu pejabat di Negara Pejanji yang satu lagi, maka pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji itu hendaklah dengan cara persetujuan Bersama menentukan Negara manakah orang yang berkenaan itu menjadi pemastautin.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana kesemua atau sebahagian daripada perniagaan sesuatu perusahaan itu dijalankan.

2. Istilah “establismen tetap” termasuklah terutama sekali:

- (a) suatu tempat pengurusan;
- (b) suatu cawangan;
- (c) suatu pejabat;
- (d) suatu kilang;
- (e) suatu woksyp;
- (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau apa-apa tempat lain bagi pengeluaran sumber-sumber alam termasuklah kayu atau hasil-hasil hutan yang lain;
- (g) suatu kebun atau ladang.

3. Begitulah juga istilah “establismen tetap” ini termasuk:

- (a) suatu tapak bangunan, suatu projek pembinaan, pepasangan atau pemasangan atau aktiviti-aktiviti penyelesaian yang berkaitan dengannya itu, tetapi hanya jika

tapak, projek atau aktiviti itu berterusan selama suatu tempoh lebih daripada enam bulan;

- (b) memberi perkhidmatan, termasuk perkhidmatan rundingcara, oleh perusahaan suatu Negara Pejanji melalui pekerja-pekerja atau kakitangan-kakitangan lain dalam Negara Pejanji yang satu lagi, dengan syarat bahawa aktiviti-aktiviti itu berterusan untuk projek yang itu juga atau suatu projek yang berkaitan selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya lebih daripada enam bulan dalam mana-mana tempoh dua belas bulan.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 hingga 3, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi tujuan penyimpanan, pameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi tujuan penyimpanan, pameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi tujuan pemprosesan oleh suatu perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi tujuan pembelian barang-barang atau dagangan, atau bagi pengumpulan maklumat, untuk perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi tujuan menjalankan apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan, untuk perusahaan itu.

5. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang—selain dari ejen yang bertaraf bebas yang peruntukan-peruntukan perenggan 6 terpakai baginya—yang bertindak dalam suatu Negara Pejanji bagi pihak perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi mempunyai, dan lazimnya menjalankan, suatu kuas untuk membuat kontrak-kontrak atas nama perusahaan itu maka perusahaan itu hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap dalam Negara Penjanji yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang orang itu sanggup jalankan untuk perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada aktiviti-aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap itu sebagai suatu establismen tetap di bawah peruntukan-peruntukan perenggan itu.

6. Perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan sebagai mempunyai establismen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara

yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak mengikut perjalanan biasa perniagaan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti seorang ejen itu dijalankan kesemuanya atau hampir kesemuanya bagi pihak perusahaan itu, dia tidak boleh dianggap sebagai ejen yang bertaraf bebas mengikut pengertian perenggan ini.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji adalah mengawal; atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidak boleh dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin di suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Bagaimanapun, istilah ini hendaklah termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai baginya, usufruk bagi harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran boleh-ubah atau tetap sebagai balasan kerana mengusahakan, atau hak untuk mengusahakan, longgokan galian dan sumber-sumber alam lain termasuk kayu atau hasil-hasil hutan yang lain. Kapal dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai terhadap pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan dengan apa jua cara lain akan harta tak alih itu.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga dipakai terhadap pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan terhadap pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan diri tak berkait.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu melainkan perusahaan itu menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi

melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang tersebut tadi, maka keuntungan perusahaan itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripada keuntungan itu yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan bagi suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangka mungkin diperolehi olehnya jika ia suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang melibati aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang ianya menjadi suatu establismen tetap.

3. Pada menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi tujuan-tujuan establismen tetap, termasuk perbelanjaan menjalankan kerja dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain. Bagaimanapun, tiada apa-apa potongan boleh dibenarkan berkenaan dengan amaun-amaun, jika ada, yang dibayar (selain dari membayar ganti perbelanjaan yang sebenar) oleh establismen tetap kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana daripada pejabatnya yang lain, sebagai royalti, fee atau apa-apa bayaran lain yang serupa itu sebagai balasan kerana menggunakan paten atau lain-lain hak, atau sebagai komisen, kerana perkhidmatan-perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau kerana pengurusan, atau, kecuali dalam hal suatu perusahaan bank, sebagai bunga atas wang yang dipinjamkan kepada establismen tetap itu. Begitulah juga, tiada apa-apa akaun boleh diambil, pada menentukan keuntungan suatu establismen tetap, untuk akaun-akaun yang dipertanggungkan (selain dari membayar ganti perbelanjaan yang sebenar), oleh establismen tetap kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana daripada pejabatnya yang lain, sebagai royalti, fee atau apa-apa bayaran lain yang serupa sebagai balasan kerana menggunakan paten atau lain-lain hak, atau sebagai komisen kerana perkhidmatan-perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau kerana pengurusan, atau, kecuali dalam hal suatu perusahaan bank, sebagai bunga atas wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana daripada pejabatnya yang lain.

4. Jika maklumat yang didapati oleh pihak berkuasa yang kompeten bagi suatu Negara Pejanji adalah tidak mencukupi bagi menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa jua dalam perenggan 2 boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berhubungan dengan penentuan liabiliti

cukai bagi establismen tetap itu dengan menggunakan budi bicara atau pembuatan sesuatu anggaran keuntungan-keuntungan yang hendak dicukai bagi establismen tetap itu oleh pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji itu, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah dipakai, setakat mana maklumat yang didapati oleh pihak berkuasa yang kompeten itu membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada apa-apa keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap hanya kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan untuk perusahaan itu.

6. Bagi maksud-maksud perenggan-perenggan 1 hingga 5, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari setahun ke setahun melainkan terdapat sebab yang baik dan mencukupi sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran tentang pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidak boleh terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian pesawat-udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji itu sahaja.

2. Pendapatan sesuatu perusahaan salah satu daripada Negara-Negara Pejanji yang diperolehi daripada Negara Pejanji satu lagi daripada pengendalian kapal-kapal dalam lalulintas antarabangsa boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu, tetapi cukai yang dicajkan dalam Negara yang satu lagi ke atas pendapatan tersebut hendaklah dikurangkan sebanyak amaun yang sama dengan lima puluh peratus daripada cukai itu.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 hendaklah juga terpakai bagi keuntungan yang didapati daripada penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika—

- (a) suatu perusahaan bagi suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau secara tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan bagi Negara Pejanji yang satu lagi; atau

- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau secara tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal perusahaan suatu Negara Pejanji dan perusahaan bagi Negara Pejanji yang satu lagi itu,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangannya yang berlainan daripada syarat-syarat yang dijangka dibuat di antara perusahaan-perusahaan tak berkait, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, terakru kepada salah satu daripada perusahaan-perusahaan itu, tetapi, oleh kerana syarat-syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada seorang pemastautin bagi Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin China kepada seorang pemastautin Malaysia hendaklah dicukai di China mengikut undang-undang China, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah seorang pemastautin Malaysia maka cukai yang dicajkan itu tidaklah boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu.

Peruntukan-peruntukan perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaaian ke atas syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang mana dividen dibayar daripada keuntungan itu.

3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada seorang pemastautin China yang adalah pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicajkan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang dicajkan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu. Tiada apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh Peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang dibawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau disifatkan telah, dipotong boleh diselaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun taksiran dalam mana dividen itu telah dibayar.

4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer-syer, atau hak-hak lain, yang bukan tuntutan hutang, menyertai dalam keuntungan, serta juga pendapatan yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama seperti pendapatan daripada syer-syer mengikut undang-undang di Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang kerananya dividen itu dibayar ada kaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang demikian peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

6. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat mana dividen itu dibayar kepada seorang pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat mana pemegangan yang kerana dividen itu dibayar yang ada kaitan secara berkesan dengan establismen tetap yang terletak dalam Negara yang satu lagi itu, ataupun membolehkan keuntungan syarikat yang tak diagihkan dikenakan suatu cukai ke atas keuntungan yang tak diagihkan itu, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tak diagihkan itu keseluruhannya atau sebahagiannya terdiri daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial bunga itu, maka cukai yang dicajkan itu tidaklah boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang seorang pemastautin China berhak mendapat faedahnya hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman yang diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2 (1) Akta Cukai Pendapatan 1967 bagi Malaysia.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan sesuatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan daripada Negara yang satu lagi itu.

5. Bagi maksud-maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- (iii) Bank Negara Malaysia; dan
- (iv) mana-mana institusi, yang modalnya dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Malaysia atau Kerajaan-kerajaan Negeri atau pihak-pihak berkuasa tempatan, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Pejanji itu;

(b) dalam hal China ertinya Kerajaan Republik Rakyat China dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan tempatan;
- (ii) Bank Rakyat China, ibu pejabat Bank China, dan Perbadanan Antarabangsa Amanah dan Pelaburan China; dan
- (iii) mana-mana institusi, yang modalnya dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Republik Rakyat China, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji itu.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan dengan cara gadai janji atau tidak, dan sama ada memberi hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti-sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon-bon atau debentur-debentur.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar ada kaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 adalah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayar adalah Kerajaan Negara itu, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatannya, atau seorang pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar bunga itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai dalam suatu Negara

Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang atasnya bunga itu dibayar adalah bertanggung, dan bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, oleh kerana suatu perhubungan istimewa di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, maka amaun bunga yang dibayar itu, setelah menimbangkan tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar bunga dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan yang sedemikian, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya kepada amaun yang terakhir disebut itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi pertimbangan yang wajar kepada peruntukan-peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit dalam suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin bagi Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, maka cukai yang dicajkan itu tidaklah boleh melebihi:

(a) 10 peratus daripada amaun kasar royalti yang disebut dalam perenggan 3 (a);

(b) 15 peratus daripada amaun kasar royalti yang disebut dalam perenggan 3 (b).

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan:

(a) kerana menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, pengetahuan, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, hakcipta bagi apa-apa kerja saintifik, atau kerana menggunakan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau kerana maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik;

(b) kerana menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hakcipta untuk hasil sastera atau seni termasuk filem wayang gambar atau pita untuk siaran radio atau televisyen.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak boleh terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar ada kaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Pejanji jika pembayar itu adalah Kerajaan Negara itu, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatannya, atau seorang pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar royalti itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai dalam suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu adalah bertanggungjawab, dan royalti itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, oleh kerana suatu perhubungan istimewa di antara pembayar royalti itu dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seorang lain, maka amaun royalti yang dibayar itu, setelah memberi perhatian kepada penggunaan, atau maklumat yang kerananya royalti dibayar, melebihi amaun yang pasti akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan yang sedemikian, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya kepada amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan-peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

7. Royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin China yang tertakluk kepada duti sewaan filem di bawah Akta Dut Sewa Filem Wayang Gambar di Malaysia hendaklah tidak dikenakan cukai Malaysia yang Perjanjian ini terpakai baginya.

Perkara 13

LABA DARI PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan harta tak alih yang disebut dalam perenggan 2 Perkara 6 dan terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji dalam

Negara Pejanji yang satu lagi itu atau harta alih yang tersedia kepada pemastautin suatu Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan diri tak berkait, termasuklah apa-apa laba daripada pemberimilikan sesuatu establismen tetap itu (bersendirian atau bersama-sama dengan keseluruhan perusahaan) boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

3. Laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa dan harta tak alih, berkenaan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara yang perusahaan itu menjadi pemastautin.

4. Laba daripada pemberimilikan syer-syer stok modal sesuatu syarikat, yang harta utamanya terdiri secara langsung atau secara tak langsung terutamanya dari harta tak alih yang terletak dalam suatu Negara Pejanji, boleh dicukai dalam Negara itu. Laba dari pemberimilikan suatu kepentingan dalam suatu perkongsian atau amanah, yang hartanya terdiri terutamanya dari harta yang terletak dalam suatu Negara Pejanji, boleh dicukai dalam Negara itu.

5. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan apa-apa harta selain dari harta yang disebut dalam perenggan 1 hingga 4 dan yang terbit dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI TAK BERKAIT

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji mengenai perkhidmatan-perkhidmatan profesional atau aktiviti-aktiviti lain yang mempunyai sifat tak berkait hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu kecuali dalam salah satu daripada hal-hal keadaan berikut, apabila pendapatan itu boleh juga dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi:

- (a) jika dia tinggal dalam Negara yang satu lagi selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah sebanyak atau melebihi pada agregatnya 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan;
- (b) jika saraan bagi perkhidmatan-perkhidmatannya dalam Negara yang satu lagi itu diperolehi sama ada daripada pemastautin-pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai di Negara itu oleh seseorang yang bukan pemastautin dalam Negara itu dan yang, dalam mana-mana satu hal keadaan itu, melebihi \$4000 dollar Amerika Syarikat atau jumlah yang bersamaan dalam ringgit Malaysia atau jumlah yang bersamaan dalam RMB China dalam tahun kalendar

yang berkenaan, walaupun dia tinggal dalam Negara itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah kurang daripada 183 hari sepanjang tahun kalendar itu.

2. Istilah “perkhidmatan-perkhidmatan profesional” termasuk terutamanya aktiviti-aktiviti saintifik, kesusasteraan, seni, pendidikan atau pengajaran yang tak berkait serta juga aktiviti-aktiviti pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor gigi dan akauntan yang tak berkait.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI BERKAIT

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 16, 17, 18, 19, 20 dan 21, gaji, upah dan saraan lain yang serupa yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu melainkan pekerjaan itu dilakukan dalam Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dilakukan dalam Negara Pejanji yang satu lagi, saraan itu yang diperolehi daripada pekerjaan itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima berada dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
- (b) saraan dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin bagi Negara Pejanji yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikan itu dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu daripada Perkara ini, saraan yang diperolehi berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dilakukan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa boleh dicukai dalam Negara Pejanji yang perusahaan itu menjadi pemastautin.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee-fee pengarah dan bayaran-bayaran yang serupa yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17**SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN**

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau sebagai seorang ahli muzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti-aktiviti persendirian yang dilakukan dalam Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dilakukan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya seperti demikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada seorang lain, maka pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai dalam Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dilakukan.
3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, pendapatan yang diperolehi oleh penghibur atau olahragawan yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji daripada aktiviti-aktiviti yang dilakukan dalam Negara Pejanji yang satu lagi dibawah suatu rancangan pertukaran kebudayaan di antara Kerajaan kedua-dua Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 18**PENCEN**

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen dan saraan-saraan lain yang seumpamanya atau anuiti kerana pekerjaan yang lalu yang dibayar kepada seorang pemastautin suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.
2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, pencen yang dibayar dan bayaran-bayaran lain yang seumpamanya yang dibuat oleh Kerajaan suatu Negara Pejanji atau suatu pihak berkuasa tempatannya di bawah suatu skim kebajikan am dalam sistem keselamatan sosial bagi Negara itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

Perkara 19**PERKHIDMATAN KERAJAAN**

1. (a) Saraan, selain dari pencen, yang dibayar oleh Kerajaan suatu Negara Pejanji, atau suatu subbahagian politik, atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Kerajaan Negara itu, suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatannya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan itu hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi dalam Negara yang satu lagi itu dan individu itu adalah seorang pemastautin Negara yang satu lagi itu dan dia:

(i) adalah seorang rakyat Negara yang satu lagi; atau

(ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi semata-mata bagi tujuan menjalankan perkhidmatan-perkhidmatan itu.

2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang diadakan oleh suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik, atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Kerajaan Negara itu, suatu subbahagian politik, atau suatu pihak berkuasa tempatannya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, pencen itu boleh dibayar dalam Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu seorang pemastautin, dan juga rakyat, Negara yang satu lagi itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16, 17 dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan dan pencen berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh Kerajaan suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik, atau suatu pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 20

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sahaja sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, sekolah atau institusi pelajaran lain yang serupa atau institusi penyelidikan saintifik, melawat Negara yang satu lagi itu selama suatu tempoh yang tidak melebihi tiga tahun semata-mata bagi tujuan pengajaran atau penyelidikan atau kedua-duanya di institusi pelajaran atau institusi penyelidikan saintifik itu hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang satu lagi atas apa-apa saraan kerana pengajaran atau penyelidikan yang adalah tertakluk kepada cukai dalam Negara yang mula-mula disebut itu.

2. Perkara ini tidak boleh terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi faedah persendirian seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 21**PENUNTUT -PENUNTUT DAN PELATIH-PELATIH**

Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sahaja sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan berada secara sementara dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di sebuah universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pelajaran lain seumpama itu yang diiktiraf dalam Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau hadiah bagi tujuan utama pelajaran, penyelidikan atau latihan daripada kerajaan salah satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pelajaran, kesusasteraan, atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan dalam Negara yang satu lagi itu daripada cukai atas:

- (i) segala peremitan dari luar negeri bagi tujuan saraan hidup, pelajaran, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau hadiah itu; dan
- (iii) apa-apa saraan tidak melebihi \$2,000 dollar Amerika Syarikat atau jumlah yang bersamaan dalam ringgit Malaysia atau yang bersamaan dalam RMB China tiap-tiap tahun kalendar berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan dalam Negara yang satu lagi dengan syarat perkhidmatan-perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi tujuan saraan hidupnya.

Perkara 22**PENDAPATAN YANG LAIN**

1. Butiran-butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana jua terbit pendapatan itu, yang tidak disebutkan dalam Perkara-Perkara yang terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh terpakai bagi pendapatan, selain dari pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang

terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar ada kaitannya secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran-butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut dalam Perkara-Perkara yang terdahulu Perjanjian ini dan terbit dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Di China, cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti berikut:

- (a) jika pemastautin China memperoleh pendapatan daripada Malaysia amaun cukai Malaysia yang kena dibayar atas pendapatan itu di Malaysia mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, bolehlah dikreditkan terhadap cukai China yang dikenakan ke atas pemastautin itu. Amaun kredit itu, bagaimanapun, tidaklah boleh melebihi amaun cukai China atas pendapatan itu yang dihitung mengikut undang-undang dan peraturan-peraturan percukaian di China;
- (b) jika pendapatan yang diperolehi daripada Malaysia ialah dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada suatu syarikat yang menjadi pemastautin China dan yang memiliki tidak kurang daripada 10 peratus syer-syer syarikat yang membayar dividen itu, maka kredit itu hendaklah mengambilkira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat yang membayar dividen berkenaan dengan pendapatannya.

2. Bagi maksud-maksud perenggan 1, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan sebagai termasuk cukai Malaysia yang patut, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas:

- (a) apa-apa pendapatan yang diperolehi dari sumber-sumber di Malaysia kiranya pendapatan itu telah tidak dicukaikan mengikut kadar yang kurang atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut:
 - (i) seksyen 54A, 54B, 60A, 60B dan Jadual 7A Akta Cukai Pendapatan 1967 bagi Malaysia; atau
 - (ii) seksyen 21, 22, 26, 30KA dan 30Q Akta Galakan Pelaburan 1968 bagi Malaysia, setakat mana ia berkuatkuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani; atau

(iii) mana-mana peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai ubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang galakan pelaburan setakat mana ia dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten bagi Negara-Negara Pejanji sebagai sama sifat pada sebahagian besarnya; dan

(b) bunga yang perenggan 3 Perkara 11 terpakai kepadanya kiranya bunga itu telah tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

3. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan potongan kredit terhadap cukai Malaysia yang boleh dikenakan cukai di mana-mana negara yang lain daripada Malaysia, cukai China yang kena dibayar di bawah undang-undang China dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada China hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu ialah dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin China kepada suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 10 peratus daripada syer mengundi dalam syarikat yang membayar dividen itu, maka kredit itu hendaklah mengambil kira cukai China yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang dividen tersebut dibayar daripadanya. Kredit itu tidak boleh, bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sepertimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang mana adalah selaras dengan butiran pendapatan itu.

4. Bagi maksud-maksud kredit yang disebut dalam perenggan 3, istilah “cukai China yang kena dibayar” hendaklah disifatkan sebagai termasuk amaun cukai China yang patut kena dibayar kiranya cukai China telah tidak dikecualikan, dikurangkan atau dipulangkan balik mengikut:

- (a) peruntukan-peruntukan Perkara 5 dan 6 Undang-Undang Cukai Pendapatan bagi China Mengenai Usahasama Menggunakan Pelaburan China dan Asing dan peruntukan-peruntukan Perkara 3 dalam Kaedah-Kaedah dan Peraturan-Peraturan terperinci mengenai Pelaksanaan Undang-Undang Cukai Pendapatan bagi China Mengenai Usahasama Menggunakan Pelaburan China dan Asing;
- (b) peruntukan-peruntukan Perkara 4 dan 5 Undang-Undang Cukai Pendapatan bagi China Mengenai Perusahaan Asing; atau
- (c) apa-apa langkah galakan khas lain yang serupa itu yang bertujuan untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di China yang wujud sekarang atau apa-apa langkah

galakan lain yang mungkin diperkenalkan dalam Undang-Undang China pada atau selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani, dan yang mungkin dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten bagi Negara-Negara Pejanji itu.

Perkara 24

TANPA BEZA MEMBEZA

1. Rakyat-rakyat bagi suatu Negara Pejanji tidaklah tertakluk dalam Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal-hal keadaan yang sama adalah atau mungkin tertakluk kepadanya itu.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan bagi suatu Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dilevi secara kurang baik dalam Negara yang satu lagi itu daripada pencukaaian yang dilevi ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.

3. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang keseluruhan atau sebahagian daripada modalnya dimiliki atau dikawal, secara langsung atau secara tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah tertakluk dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang mana adalah berlainan atau lebih berat daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang perusahaan lain yang serupa itu dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu adalah atau mungkin tertakluk kepadanya itu.

4. Tiada apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:

- (a) suatu Negara Pejanji supaya memberi kepada individu-individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud-maksud cukai oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara Pejanji itu kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri;
- (b) Malaysia supaya memberi kepada rakyat-rakyat China yang bukan bermastautin di Malaysia elaun-elaun diri, pelepasan-pelepasan dan pengurangan-pengurangan tersebut bagi maksud cukai yang menurut undang-undang boleh pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani diberi hanya kepada rakyat-rakyat Malaysia yang bukan pemastautin di Malaysia.

5. Tiada apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang salah satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyat-rakyatnya penikmatan galakan cukai yang bertujuan untuk menggalakkan pembangunan ekonomi dalam Negara itu.

Perkara 25

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji adalah atau akan mengakibatkan dirinya dicukai dengan tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang percukaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 bagi Perkara 24, kepada Negara Pejanji di mana dia menjadi rakyat. Kesnya hendaklah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari ia mula-mulanya diberitahu tentang tindakan yang mengakibatkan dirinya dicukai dengan tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa yang kompeten hendaklah berusaha, jika ia berpendapat bahawa bantahan itu adalah berpatutan dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu dengan cara persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

3. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh sama-sama berunding untuk menghapuskan cukai dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain bagi maksud mencapai suatu persetujuan mengikut pengertian perenggan 2 dan 3. Apabila didapati perlu untuk mencapai persetujuan, wakil-wakil pihak berkuasa Negara-Negara Pejanji itu boleh berjumpa untuk bertukar-tukar pendapat secara lisan.

Perkara 26

BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, khususnya bagi mencegah pelarian cukai-cukai yang diliputi oleh

Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dianggap sebagai rahsia dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah-mahkamah dan badan-badan pentadbiran) yang terlibat dalam pentaksiran atau pengutipan cukai, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan cukai, atau pemutusan rayuan-rayuan berhubungan dengan cukai, yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang-orang atau pihak-pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi tujuan-tujuan seperti itu sahaja. Orang-orang dan pihak-pihak berkuasa itu juga boleh menzahirkan maklumat itu di dalam prosiding mahkamah awam di dalam keputusan kehakiman.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji kewajiban:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran bagi Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (b) untuk memberi maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran bagi Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (c) untuk memberi maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesion, proses tred atau maklumat yang penzahirannya adalah bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 27

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSUL

Tiada apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan-keistimewaan fiskal bagi pegawai-pegawai diplomatik atau konsul di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 28

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada hari yang ketiga puluh selepas tarikh bertukar-tukarnya nota-nota diplomatik yang menunjukkan prosedur-prosedur undang-undang dalam negara itu yang diperlukan dalam setiap Negara bagi menguatkuasakan Perjanjian ini.

2. Perjanjian hendaklah mempunyai kuatkuasa:

(a) di China—

berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi sepanjang tahun-tahun yang boleh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari bagi tahun kalendar yang berikutan dari tahun dalam mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa;

(b) di Malaysia—

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari bagi tahun kalendar kedua yang berikutan dari tahun dalam mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak tentu lamanya, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh, pada atau sebelum tiga puluh haribulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar yang bermula selepas tamatnya tempoh lima tahun dari tarikh mula berkuatkuasanya Perjanjian ini, memberi, melalui saluran-saluran diplomatik, kepada Negara Pejanji yang satu lagi itu notis penamatan secara bertulis.

Pada berlakunya peristiwa yang demikian itu Perjanjian ini hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa:

(a) di China—

berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi sepanjang tahun yang boleh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutan dari tahun dalam mana notis penamatan itu diberi;

(b) di Malaysia—

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan dalam tahun kalendar kedua yang berikutan dari tahun dalam mana notis penamatan itu diberi dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

Diperbuat dalam tiga salinan di Beijing pada 23 haribulan November 1985, dalam Bahasa Malaysia, Bahasa China dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskah itu adalah sama sahinya.

Sekiranya terdapat pertikaian tentang pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini maka naskah Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Rakyat China

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian di antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Rakyat China bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai-Cukai atas Pendapatan (selepas ini disebut “Perjanjian”), kedua-dua Kerajaan telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan yang berikut ini hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian:

1. Berkaitan dengan Perkara 3 “Takrif Am”:

Istilah “orang” dalam perenggan 1 (*e*) termasuklah mana-mana kumpulan orang lain yang dianggapkan sebagai orang bagi maksud-maksud cukai.

2. Berkaitan dengan Perkara 8 “Perkapalan dan Pengangkutan Udara”:

Bagi maksud perenggan 2, cukai yang dikenakan oleh Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikurang sebanyak 100 peratus jika, selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani, Malaysia dan China telah mengikat Perjanjian Perkapalan antara satu sama lain. Pengurangan itu hendaklah berkuatkuasa dari tarikh Perjanjian Perkapalan itu mula berkuatkuasa. Cukai yang hendak dikecualikan ertinya segala cukai berhubungan dengan pengendalian kapal-kapal yang dikenakan, di Malaysia, oleh Akta Cukai Pendapatan 1967 dan Akta Cukai Pendapatan Tambahan 1967 dan di China, oleh Akta Cukai Pendapatan dan Akta Cukai Perindustrian dan Perdagangan Disatukan.

3. Berkaitan dengan Perkara 14 “Perkhidmatan Diri Tak Berkait”:

Jika seorang pemastautin Malaysia mempunyai pangkalan tetap yang sentiasa boleh digunakan olehnya di China dan melibatkan diri dalam mengadakan perkhidmatan profesional atau lain-lain aktiviti yang tak berkait, maka amaun pendapatan yang dikaitkan dengan pangkalan tetap itu boleh dicukai di China. Peraturan itu mengenai cukai ke atas pangkalan tetap juga terpakai dalam perenggan 5 dan 6 dalam Perkara 10, perenggan 7 dan 8 dalam Perkara 11, perenggan 4 dan 5 dalam Perkara 12, perenggan 2 dalam Perkara 13, perenggan 1 (*b*) dalam Perkara 14, perenggan 2 (*c*) dalam Perkara 15 dan perenggan 2 dalam Perkara 22. Istilah “pangkalan tetap” di China ertinya tempat pengendalian

tetap di mana seseorang individu melibatkan diri dalam mengadakan perkhidmatan-perkhidmatan profesional tertentu.

4. Berkaitan dengan Perkara 19 “Perkhidmatan Kerajaan”:

Pekerja-pekerja yang melaksanakan Perkhidmatan Kerajaan dalam Perkara 19 hendaklah juga termasuk kakitangan-kakitangan lain yang menjalankan fungsi Kerajaan (yang mana di Malaysia termasuklah pekerja-pekerja yang bekerja dengan badan-badan berkanun) yang saling diiktiraf oleh pihak-pihak berkuasa bagi Negara-Negara Pejanji itu.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

Diperbuat dalam tiga salinan di Beijing pada 23 haribulan November 1985, dalam Bahasa Malaysia, Bahasa China dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskah itu adalah sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian tentang pentafsiran maka naskah Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Rakyat China

Diperbuat pada 13hb Mac 1986.
[Perb. 0.6869/44 Vol. 2; PN. (PU²) 80 Pt. XI.]

DAIM ZAINUDDIN,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut seksyen 132 (6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A (5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA)
ORDER 1986

IN exercise of the powers conferred by section 132 (1) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order: Act 53. 45/67.

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (the People's Republic of China) Order 1986.** Citation.

Double
taxation
relief.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made with the Government of the People's Republic of China with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and the People's Republic of China tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that the arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA AND THE GOVERNMENT OF THE PEOPLE'S
REPUBLIC OF CHINA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of Malaysia and the Government of the People's Republic of China desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

**Article 1
PERSONAL SCOPE**

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

**Article 2
TAXES COVERED**

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

(a) in the People's Republic of China:

- (i) the individual income tax;
- (ii) the income tax concerning joint ventures with Chinese and foreign investment (including local income tax); and
- (iii) the income tax concerning foreign enterprises (including local income tax);

(hereinafter referred to as "Chinese tax");

(b) in Malaysia:

- (i) the income tax and excess profit tax;
 - (ii) the supplementary income taxes, that is, tin profits tax, development tax and timber profits tax; and
 - (iii) the petroleum income tax;
- (hereinafter referred to as "Malaysian tax").

3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes referred to in paragraph 2. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws within a reasonable period of time after such changes.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “China” means the People's Republic of China, when used in geographical sense, means all the territory of the People's Republic of China, including its territorial sea, in which the Chinese laws relating to taxation apply, and any area beyond its territorial sea, within which the People's Republic of China has sovereign rights of exploration for and exploitation of resources of the sea-bed and its sub-soil and superjacent water resources in accordance with international laws;
 - (b) the term “Malaysia” means the Federation of Malaysia and includes any area beyond and adjacent to the territorial waters of Malaysia within which Malaysia has and exercises under the laws of Malaysia in consistence with international law, sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living of the sea-bed and the sub-soil, and the waters superjacent to the sea-bed;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean China or Malaysia as the context requires;
 - (d) the term “tax” means Chinese tax or Malaysian tax, as the context requires;
 - (e) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively, an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (h) the term “national” means:
 - (i) in case of China all individuals possessing the nationality of China in accordance with Chinese

laws and any legal person, partnership and other body corporate deriving its status as such from Chinese laws;

- (ii) in relation to Malaysia, any individual possessing the citizenship of Malaysia, and any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in Malaysia;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of China, the Ministry of Finance or its authorised representative; and
 - (ii) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of head office, place of effective management, or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has, permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated. However, if such person has a place of effective management in a Contracting State and a head office in the other Contracting State, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement determine the State of which the person in question is a resident.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop;
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
- (g) a farm or plantation.

3. The term “permanent establishment” likewise encompasses:

- (a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months;
- (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel in the other Contracting State, provided that such activities continue for the same project or a connected project for a period or periods aggregating more than six months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 to 3, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person-other than an agent of an independent status to whom the provisions of paragraph 6 apply-is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, has and habitually exercises an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless his activities are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraphs.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6**INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY**

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits and other natural resources including timber or other forest produce. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7**BUSINESS PROFITS**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

However, no such deduction shall be allowed in respect of amount, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. If the information available to the competent authority of a Contracting State is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in paragraph 2 shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of that permanent establishment by the exercise of a discretion or the making of an estimate of the profits to be taxed of that permanent establishment by the competent authority of the Contracting State, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principle of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of paragraphs 1 to 5, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Income of an enterprise of one of the Contracting States derived from the other Contracting State from the operation of ships in international traffic may be taxed in that other State, but the tax chargeable in that other State on such income shall be reduced by an amount equal to fifty per cent of such tax.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participated directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Dividends paid by a company which is a resident of China to a resident of Malaysia shall be taxed in China according to Chinese laws, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of Malaysia the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of China who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends

in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of China is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2 (1) of the Income Tax Act 1967 of Malaysia.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

5. For the purposes of paragraph 4, the term "Government":

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the Bank Negara Malaysia; and
- (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the governments of the States, or the local authorities thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(b) in the case of China means the Government of the People's Republic of China and shall include:

- (i) the local government;
- (ii) the People's Bank of China, the head office of Bank of China, and the China International Trust and Investment Corporation; and
- (iii) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the People's Republic of China, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

6. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is the Government of that State, a political subdivision, a local authority thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which

the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed:

(a) 10 per cent of the gross amount of the royalties referred to in paragraph 3 (a);

(b) 15 per cent of the gross amount of the royalties referred to in paragraph 3 (b);

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

(a) the use of, or the right to use, any patent, know how, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, copyright of any scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;

(b) the use of, or the right to use any copyright of literary or artistic work including cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is the Government of that State, a political subdivision, a local authority thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. Royalties derived by a resident of China which are subjected to film hire duty under the Cinematograph Film-Hire Duty Act in Malaysia shall not be liable to Malaysian tax to which this Agreement applies.

Article 13

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic and movable property, pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company, the principal property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a

Contracting State may be taxed in that State. Gains from the alienation of an interest in a partnership or a trust, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State.

5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 to 4 and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in one of the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- (a) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned;
- (b) if the remuneration for his services in the State is either derived from residents of that State or borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that State and which, in either case exceeds US\$4000 or the equivalent in Malaysian ringgit or the equivalent in Chinese RMB in the calendar year concerned, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during that calendar year.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an

employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other Contracting State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

Article 16

DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercise.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived by entertainers or athletes who are resident of a Contracting State from the activities exercised in the other Contracting State under a plan of cultural exchange between the Governments of the both Contracting States shall be exempt from tax in that other State.

Article 18**PENSIONS**

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration or an annuity for past employment paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other similar payments made by the Government of a Contracting State or a local authority thereof under a public welfare scheme of the social security system of that State shall be taxable only in that State.

Article 19**GOVERNMENT SERVICE**

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by the Government of a Contracting State, or a political subdivision, or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to the Government of that State, a political subdivision, or a local authority thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that other State; or
 - (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, the Government of a Contracting State, a political subdivision, or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to the Government of that State, a political subdivision, or a local authority thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such pension may be taxable in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by the Government of a Contracting State, a political subdivision, or local authority thereof.

Article 20**TEACHERS AND RESEARCHERS**

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and who, at the invitation of any university, college, school or other similar educational institution or scientific research

institution visits that other State for a period not exceeding three years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution or scientific research institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first mentioned State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, literary or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding US\$2,000 or the equivalent in Malaysian ringgit or the equivalent in Chinese RMB per calendar year in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a

Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In China, double taxation shall be eliminated as follows:

- (a) where a resident of China derives income from Malaysia the amount of Malaysian tax payable on that income in Malaysia in accordance with the provisions of this Agreement, may be credited against the Chinese tax imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the Chinese tax on that income computed in accordance with the taxation laws and regulations of China.
- (b) where the income derived from Malaysia is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of China and which owns not less than 10 per cent of the shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account the Malaysian tax payable by the company paying the dividend in respect of its income.

2. For the purpose of paragraph 1, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on:

- (a) any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with:
 - (i) sections 54A, 54B, 60A, 60B and Schedule 7A of the Income Tax Act 1967 of Malaysia; or
 - (ii) sections 21, 22, 26, 30KA and 30Q of the Investment Incentive Act 1968 of Malaysia, so far as they were in force on the date of signature of this Agreement; or
 - (iii) any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, the investment incentives laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character; and

- (b) interest to which paragraph 3 of Article 11 applies had that interest not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph.

3. Subject to the laws of Malaysia regarding the deduction of a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Chinese tax payable under the laws of China and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from China shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of China to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account the Chinese tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

4. For the purposes of the credit referred to in paragraph 3, the term “Chinese tax payable” shall be deemed to include the amount of Chinese tax which would have been paid if the Chinese tax had not been exempted, reduced or refunded in accordance with:

- (a) the provisions of Articles 5 and 6 of the Income Tax Law of China Concerning Joint Ventures Using Chinese and Foreign Investment and the provisions of Article 3 of the detailed Rules and Regulations for the Implementation of the Income Tax Law of China Concerning Joint Ventures Using Chinese and Foreign Investment;
- (b) the provisions of Articles 4 and 5 of the Income Tax Law of China Concerning Foreign Enterprises; or
- (c) any other similar special incentive measures designed to promote economic development in China which are in existence or any other incentives measures which may be introduced in the laws of China on or after the date of signature of this Agreement, and which may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:
 - (a) a Contracting State to grant to individuals who are residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;
 - (b) Malaysia to grant to nationals of China not resident in Malaysia those personal allowance, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.
5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the provisions of this Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of paragraphs 2 and 3. When it seems advisable for reaching agreement, representatives of the competent authorities of the Contracting States may meet together for an oral exchange of opinions.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement, in particular for the prevention of evasion of taxes covered by this Agreement. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to imposed on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which could disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

ARTICLE 27

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28**ENTRY INTO FORCE**

1. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the date on which diplomatic notes indicating the completion of internal legal procedures necessary of this Agreement have been exchanged.
2. This Agreement shall have effect:
 - (a) in China—

as respects income derived during the taxable years beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which this Agreement enters into force;
 - (b) in Malaysia—

as respects Malaysian tax for the year of assessment beginning on or after the first day of January in the second calendar year next following that in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

Article 29**TERMINATION**

This Agreement shall continue in effect indefinitely but either of the Contracting States may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through the diplomatic channel, written notice of termination.

In such event this Agreement shall cease to have effect:

- (a) in China—

as respects income derived during the taxable years beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;
- (b) in Malaysia—

as respects Malaysian tax for the year of assessment beginning on or after first day of January in the second calendar year next following the year in which the notice of termination is given and subsequent years of assessment.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Beijing this 23rd day of November 1985 each in Bahasa Malaysia, Chinese and the English language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the People's Republic of
China

PROTOCOL

At the signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the People's Republic of China for the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as "The Agreement"), both sides have agreed upon the following provisions which form an integral part of the Agreement.

1. In connection with Article 3 "General Definitions":

The term "person" in paragraph 1 (e) includes any other body of persons which is treated as a person for the tax purposes.

2. In connection with Article 8 "Shipping and Air Transport":

For the purpose of paragraph 2, the tax imposed by the other Contracting State shall be reduced by 100 per cent if, after the date of signature of this Agreement, Malaysia and China have entered into a Shipping Agreement with each other. The reduction shall be effective from the date the Shipping Agreement enters into force. The tax to be exempt means all taxes in relation to the operation of ships imposed, in Malaysia, by the Income Tax Act 1967 and the Supplementary Income Tax Act 1967 and, in China, by the Income Tax Act and the Industrial and Commercial Consolidated Tax Act.

3. In connection with Article 14 "Independent Personal Service":

Where a resident of Malaysia has a fixed base regularly available to him in China and is engaged in providing professional service or other independent activities, then the amount of income attributed to that fixed base may be taxed in China. Such regulation concerning taxes on the fixed base also applies in paragraphs 5 and 6 in Article 10, paragraphs 7 and 8 in Article 11, paragraphs 4 and 5 in Article 12, paragraph 2 in Article 13, paragraph 1 (b) in Article 14, paragraph 2 (c) in Article 15 and paragraph 2 in Article 22. The term "fixed base" in China means a fixed operating place where an individual is engaged in providing certain professional services.

4. In connection with Article 19 "Government Service":

Employees performing Government Service in Article 19 of the Agreement shall also include other personnel carrying on the function of Government (who in Malaysia include those employees working in statutory bodies) which is mutually recognised by the competent authorities of the Contracting States.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this protocol.

Done in duplicate at Beijing this 23rd day of November 1985, each in Bahasa Malaysia, Chinese and the English language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretations, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the People's Republic of
China

Made the 13th March 1986.

[Perb. 0.6869/44 Vol. 2; PN. (PU₂) 80 Pt. XI.]

DAIM ZAINUDDIN,
Minister of Finance,

(To be laid before the Dewan Rakyat under section 132 (6) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)